

บทคัดย่อ

ภาคินพนธ์ : ปิงจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร
โดย : นางสาวช่อผกา กิจเจริญทรัพย์
ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)
วิชาเอก : การวิเคราะห์และวางแผนทางสังคม
ปีการศึกษา : 2544

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์คือ เพื่อศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดลักษณะใดมากที่สุด เพื่อศึกษาปิงจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของนักศึกษามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาว่าปิงจัยดังกล่าวเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของนักศึกษามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครแตกต่างกันอย่างไร และเพื่อหาแนวทางป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของนักศึกษามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร ในการศึกษาตัวแปรอิสระและตัวแปรตามทั้งหมด ได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบอุปการณณ์จากแบบสอบถามจำนวน 218 ชุด ของนักศึกษาจำนวน 2 มหาวิทยาลัย รวมทั้งสิ้น 6 คณะ และนำมาประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS 10.0 เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล

ผลจากการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีเพศชายและหญิงจำนวนใกล้เคียงกัน โดยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อายุระหว่าง 19-21 ปี เป็นส่วนใหญ่ และเป็นนักศึกษาที่เรียนอยู่ในคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมากที่สุด โดยจะใช้เวลาเล่นอินเทอร์เน็ตต่อครั้งประมาณ 2 ชั่วโมง เพื่อสืบค้นข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (World Wide Web) และการรับส่งจดหมาย (Electronic Mail : E-mail) เป็นส่วนใหญ่ ในด้านครอบครัวของนักศึกษาส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดาที่มีอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ซึ่งสนิทสนมกับมารดามากที่สุด และส่วนใหญ่ครอบครัวไม่มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ

2. นักศึกษามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด เรื่องการเข้าไปดูภาพหรือข้อความพร้อมภาพอนาจารมากที่สุด รองลงมาคือ การพิมพ์คำสนทนาที่หยาบคาย เช่น คำเกี่ยวข้องพาราดี คำสบถ การพิมพ์คำสนทนาเกี่ยวกับเซกส์ เช่นคำพูดสองแง่สองง่าม คำพูดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ การเข้าไปดูหนังวีดีโอเรดเอกซ์ การเข้าไปแก้ไขหรือปรับแก้โปรแกรมการทำงานโดยเข้าไปแทรกแซงการปฏิบัติงานของเครื่องขณะกำลังประมวลผลอยู่ การเข้าไปปลอมแปลง จดวัน หรือปรับแก้ข้อมูลบางอย่างเพื่อบิดเบือนความจริง ตามลำดับ และพฤติกรรม

(2)

การใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดน้อยที่สุดคือ การเข้าไปนำข้อมูลความลับของสถาบันการศึกษา หรือองค์กรอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง ซึ่งถ้ามองในภาพรวมแล้วพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำ

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของนักศึกษา ได้แก่ ปัจจัยด้านระยะเวลาที่ใช้เล่นอินเทอร์เน็ตต่อครั้ง ปัจจัยด้านภูมิหลังการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว และปัจจัยด้านเพื่อนในสถานศึกษาที่ต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านเพศ อายุ ชั้นปี และระยะเวลาที่เล่นอินเทอร์เน็ตตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงปัจจุบันที่ต่างกัน ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของนักศึกษามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร

4. แนวทางป้องกันและแก้ไข ควรจะเริ่มตั้งแต่ครอบครัวที่บิดามารดาจะต้องเป็นผู้ชี้แนะและควบคุมพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของบุตร ส่วนนักศึกษาเองก็ควรจะต้องประพฤติตนอย่างเหมาะสม เลือคบเพื่อนที่ดี ในสถาบันการศึกษาก็ควรจะมีหลักสูตรการเรียนการสอนที่ถูกต้อง ผู้บริหารและคณาจารย์ในสถาบันก็ต้องสอดส่องดูแลพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาอย่างทั่วถึง มีระบบป้องกันการสืบค้นข้อมูลที่ทันสมัย อีกทั้งรัฐบาลก็ควรจะมีกฎหมายควบคุมอย่างรัดกุมภายในองค์กรของรัฐและธุรกิจภาคเอกชนด้วย